

KNAL. Het is 15 november 2020 als ik 's avonds over straat loop met mijn hond Naldy. Zwart, middelgroot en met enige zwart-wit gespikkelde sokjes aan z'n poten. Hij liep rustig naast me, maar op het moment van de knal, vlucht hij alsof z'n leven ervan afhangt. De knal komt van het vuurwerk dat op nog geen 100 meter van ons vandaan wordt afgeschoten. Gelukkig zit hij op dat moment aan de lijn, maar anders had hij kunnen verongelukken of een ongeluk kunnen veroorzaken.

Vuurwerk: het heeft iets magisch, iets betoverends. Als kind vond ik het fantastisch. Vooral door de associatie met oud en nieuw: die ene dag van het jaar waarop we een nieuw begin vieren. Maar in de afgelopen jaren is het niet meer op die ene speciale dag. De ene keer is het omdat Oranje een wedstrijd heeft gewonnen, de andere keer "onze Max". Dan weer omdat mensen het niet eens zijn met coronamaatregelen. En dat zijn dan nog de keren dat je er enigszins op kunt anticiperen. Maar er zijn ook momenten waarop het op onverklaarbare momenten gebeurt. Omdat... ja, waarom eigenlijk? En dat is waarom ik deze brief schrijf en voor een algeheel vuurwerkverbod ben voor consumenten.

Op een dag als oud en nieuw kun je je voorbereiden met je hond. Je gaat een keertje lekker lang lopen, je geeft wat kalmerende middelen en uiteindelijk overleeft hij het wel. 's Ochtends stapt hij weliswaar de deur uit met de gedachte dat het Aleppo is, maar na een paar keer wandelen is hij daar weer overheen.

Maar doordat het vuurwerk steeds frequenter buiten oud en nieuw om wordt afgestoken, kun je aan die zorgvuldige voorbereiding niets meer doen. Met als gevolg een hond die nooit meer echt lekker loopt. Sterker nog, deze getraumatiseerde hond is zelfs bang geworden voor vliegtuigstreden, omdat vliegtuigen ook sporen achterlaten in de lucht.

Maar buiten de angst van mijn eigen hond om (waar ik aan werk), zijn er nog meer dieren die er last van hebben. Andere honden. Katten. Vogels. Wild. Ik schrik er zelf van, op het moment dat het lijkt alsof er C4 wordt afgestoken in de buurt. En dan hebben we het ook nog niet over de impact op het milieu. Of over de kinderen en volwassenen die in ziekenhuis belanden omdat ze onverantwoordelijk met vuurwerk zijn omgesprongen. Terwijl ik u niet hoef te vertellen dat de zorg al zwaar overbelast is.

Daarnaast, laten we eerlijk zijn: dat consumentenvuurwerk is natuurlijk ook niets. Een pijl voor €70, die nog steeds lijkt op een afgestoken sterretje. Doe dan alsjeblieft een paar grote vuurwerkshows op centrale plekken. Is ook niet echt leuk voor alle dieren en ook niet per se goed voor het milieu. Maar het scheelt toch wel een hoop stress en geeft -als het allemaal goed verloopt- ook minder druk op de zorg. Want die magie van het vuurwerk, gun ik iedereen heus. Maar dan op een andere manier. Zodat mijn (en andere) dier(en) de rest van het jaar iets onbezorgder over straat kunnen gaan. Zonder dat ik half november, of wat voor willekeurig moment dan ook, -als een soort Eliza door haar Bello- over straat word gesleurd.